

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiastoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2013

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΦΩΣΙΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Νικητὰ μετὰλομάρτυρος, Φιλοθέου οσίου, Πορφυρίου Του από μίμων,
Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεών Θεσσαλονίκης, Ιωάννου νεομάρτυρος Του Κρητός.
Ἔτος 6^{ον} Τεύχος 264

**« Εἶπεν ο Κύριος, ὅστις θέλει ὀπίσω μου
ακολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω εαυτὸν καὶ ἀράτω
τον σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι... »**

Ἡ τρομερὴ κρίση που ἔχει ζῶσει σχεδὸν ολόκληρο τον κόσμο, ἡ οποία δεν εἶναι μόνο οικονομική, ὅπως θέλουν να την παρουσιάσουν, γιατί ὅπως διαπιστώνει ο καθένας μας, αφήνει μέσα μας ἕνα φοβερό αἶσθημα ανασφάλειας κα την αἴσθηση πως εἴμαστε πολὺ ἀδύνατοι, ἀλλὰ κα προδομένοι ἀπὸ τα οικονομικά συστήματα κα τις ιδεολογίες που μας ἔχουν κυκλώσει.

Αποδεικνύεται ἔτσι με τη σημερινὴ πραγματικότητα κα την ἀδιέξοδη πορεία, ὅτι τα στηρίγματα του σύγχρονου υπερκαταναλωτῆ ἀνθρώπου στον πλοῦτο κα την οικονομική ευμάρεια, πραγματική ἢ πλασματική, μόνο ψευδαισθήσεις κα πικρὴ απογοήτευση του προσφέρουν. Δυστυχῶς ἀπὸ την κατάρρευση των οικονομικών δεικτῶν συνθλίβεται κα το «κατ' εἰκόνα Θεοῦ...» ἀνθρώπινο πρόσωπο κα ἡ ἀθάνατη πνευματική του ἀξία, ἡ ψυχὴ του.

Στη σημερινὴ ευαγγελική περικοπὴ δίνονται ἀπὸ τον ἴδιο τον Κύριο σαφεῖς οδηγίες κα λύσεις, που λύνουν πολλὰ ἀπὸ τα προβλήματα που περιγράφει. Εἰδικότερα το Ευαγγελικό ἀνάγνωσμα, το οποίο διαβάζεται κα την Κυριακή της Σταυροπροσκυνησεως, δεν αφήνει καμιά ἀμφιβολία κα κανένα περιθώριο ἀμφισβήτησης ως προς το πού πρέπει να στραφεί κα να βαδίζει ο ἀνθρώπος, για να πλεύσει στη σωστὴ πορεία της ζωῆς του. «**Τι γὰρ ὠφελήσει ἀνθρώπον εἴν κερδίσει τον κόσμον ὅλον κα ζημιωθεί την ψυχὴν αὐτοῦ;**» ἢ «**Τι δώσει ἀνθρώπος ἀντάλλαγμα της ψυχῆς αὐτοῦ;**». Να ο αυθεντικός προσανατολισμός της ζωῆς μας. Πραγματικά ὅλα τα πλοῦτη του κόσμου δεν συγκρίνονται με τη ζωὴ ενός κα μόνου ἀνθρώπου, με την ψυχὴ ενός κα μόνου ἀνθρώπου! Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶναι ἕνα δυνατό φραγγέλωμα ἀπέναντι σε ὅλους εκείνους, που ἀναζητοῦν να σταματήσουν τον κατήφορο των οικονομικών δεικτῶν, θυσιάζοντας τον ἀνθρώπο, τον οποίο αφήνουν τόσο ἀσπλαχνα να ζει καθημερινὰ τον ἐξευτελισμό, την πείνα κα τη μιζέρια, προς δόξα των ἀπάνθρωπων μνημονίων.

Ο Κύριος μέσα από αυτές τις λίγες λέξεις κάνει ουσιαστικά μια σύγκριση ανάμεσα στην **εγκοσμιότητα** και στην **αιωνιότητα**. Τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο, αν κερδίσει πλούτο υλικό και χρήματα πολλά(εγκοσμιότητα) και τέλος χάσει την ψυχή του, η οποία επειδή είναι πνευματική, είναι πνοή «ζώσα» που **ενεφύσησε** στον άνθρωπο ο Θεός, δεν συγκρίνεται με όλα τα υλικά αγαθά του φθαρτού κόσμου. (αιωνιότητα). Αλήθεια, εάν ένας άνθρωπος χάσει την ψυχή του, τι θα δώσει ως αντάλλαγμα για να την εξαγοράσει, δεν έχει δυο ψυχές, από την αιώνια απώλειά της;

Επεξεργάστηκε την Ευαγγελική περικοπή αρχίζοντας από το μέσο της, γιατί η αλήθεια των λόγων του Κυρίου μπορεί να μας βοηθήσει στο ξεπέραςμα της κρίσης, που μας μαστίζει.

Η περικοπή μας μιλά και γι' άλλα σπουδαία πράγματα. Σύμφωνα με τον Ευαγγελιστή Μάρκο, μετά το θαύμα που πραγματοποίησε ο Ιησούς Χριστός χορταίνοντας πέντε χιλιάδες ανθρώπους, στο δρόμο συνομιλώντας με τους μαθητές Του, τους μίλησε για το πάθος και την Ανάστασή Του, προκαλώντας τις αντιρρήσεις του Πέτρου. Στη συνέχεια τους εξηγεί τι σημαίνει να ακολουθεί κάποιος τον Ιησού λέγοντάς τους: **«όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του κι ας με ακολουθήσει»**. Ο Ιησούς δηλαδή τόνισε με καθαρό τρόπο ότι η μοναδική προϋπόθεση για να Τον ακολουθήσει κάποιος είναι η αυταπάρνηση και το σήκωμα του δικού του σταυρού.

Αλλά τι σημαίνει να σηκώσουμε το σταυρό μας; Σημαίνει να σηκώσουμε αγόγγυστα το σταυρό της κάθε ημέρας της ζωής μας, δηλαδή τις θλίψεις και τις δοκιμασίες, που θα επιτρέψει ο Θεός στη ζωή μας, κάθε στενοχώρια και πόνο. Ο Κύριος επιτρέπει στον καθένα μας ξεχωριστό και μοναδικό για την περίπτωση μας κατάλληλο σταυρό και αυτόν οφείλουμε να τον σηκώσουμε αγόγγυστα, αδιαμαρτύρητα και με την πεποίθηση ότι αυτός ο σταυρός θα μας οδηγήσει στη σωτηρία.

Ας μην ξεχνάμε ότι ο Χριστός πάνω στο Σταυρό δεν είχε απολύτως τίποτε, Ακόμη και τα ρούχα Του είχαν γίνει αντικείμενο κλήρωσης. Και όμως ακριβώς εκείνη τη στιγμή αποκαλύφθηκε το μεγαλείο της ύπαρξης στην πιο σημαντική παράμετρο της θεϊκής αγάπης, στην προσφορά της θυσίας που αναδείχτηκε δύναμη και ζωή. Η πραγματική αγάπη υπάρχει ως θυσιαστική κίνηση, μόνο ως στάση αυτού που σταυρώνεται και όχι αυτού που σταυρώνει. Εξάλλου αυτό σημαίνουν και τα λόγια του Χριστού: **«όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του...»**

Ο Σταυρός είναι το αήτητο τρόπαιο της ζωής μας, η δύναμη και το καύχημα της Εκκλησίας μας και απευθύνει συνεχώς την πρόσκληση να ανταποκριθούμε στη θυσιαστική αγάπη του Χριστού.

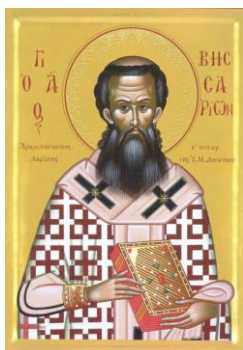
Υπάρχει όμως στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή ακόμη κάτι το σπουδαίο. Ας δούμε ξανά τι ακόμη είπε ο Ιησούς στους μαθητές Του. Με αυστηρότητα τους υπενθύμισε πως για να είναι μαθητές Του δεν πρέπει, ζώντας μέσα σε αυτή τη γενιά την άπιστη και αμαρτωλή να ντραπεί κανείς σας για μένα και τη διδασκαλία μου, γιατί θα τους ντραπεί και ο Υιός του Ανθρώπου, όταν έλθει με όλη τη λαμπρότητα του Πατέρα Του μαζί με τους αγίους αγγέλους.

Δυο πράγματα, αδελφοί μου, ας προσέξουμε από τα λόγια αυτά του Χριστού μας: Πρώτο τη λέξη «ντρέπομαι» που ουσιαστικά σημαίνει, πως όποιος ντρέπεται τόσο πολύ για τον Ιησού και τη διδασκαλία Του, είναι σαν να Τον αρνείται. Πόσοι συνάνθρωποί μας

και σήμερα ντρέπονται να μιλήσουν θαρρετά για το Χριστό, γιατί νομίζουν πως θα τους πουν καθυστερημένους! Δεύτερο το ότι ο Υιός του ανθρώπου, δηλ. ο Χριστός, θα κρίνει όσους Τον αρνηθούν, όταν έρθει οριστικά η βασιλεία του Θεού. Αυτό το τονίζει εμφατικά ο Ιησούς στον τελευταίο στίχο της σημερινής περικοπής, όπου προειδοποιεί: **«Αμήν λέγω υμίν ότι εισί τινες των ώδε εστηκότων, οίτινες ου μη γεύσονται θανάτου έως ιδωσι την βασιλείαν του Θεού εληλυθιαν εν δυνάμει».** Σας βεβαιώνω πως υπάρχουν μερικοί ανάμεσα σε αυτούς που βρίσκονται εδώ, οι οποίοι δε θα γευτούν το θάνατο πριν δουν να έρχεται δυναμικά η βασιλεία του Θεού. Με τα λόγια αυτά ο Ιησούς διευκρινίζει, ποιος είναι ο μοναδικός δρόμος, που οδηγεί τον αληθινό μαθητή στη βασιλεία του Θεού.

Αγαπητοί μου, με την ανάγνωση αλλά και τη μελέτη της σημερινής περικοπής, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε, ότι ο Χριστός είναι απαιτητικός από μας τους μαθητές Του. Η εφαρμογή του Ευαγγελίου Του δεν είναι εύκολη υπόθεση. Η γνήσια χριστιανική ζωή απαιτεί την αποτομή της φιλαυτίας και την αποδοχή της αυταπάρνησης. Ο χριστιανός δε ζει για τον εαυτό του, ζει για το Χριστό και σύμφωνα με το Ευαγγέλιό Του. Η αυταπάρνηση είναι το πνεύμα της θυσίας και της κακοπάθειας. **«ος δ' αν απολέσει την εαυτού ψυχήν ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, αυτός σώσει αυτήν...».** Ζει ακόμη την εσταυρωμένη ζωή, που εκφράζει το αήττητο τρόπαιο της ζωής μας **Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ.**-

Δημήτριος Φαραστέλης Εκπαιδευτικός- Θεολόγος

Ο Άγιος Βησσαρίων γεννήθηκε στην Πόρτα Παναγία Τρικάλων το 1490 μ.Χ., λίγα χρόνια μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως από τους Τούρκους. Αν και οι συνθήκες ήταν πολύ δύσκολες, γαλουχήθηκε και ανατράφηκε από τους ευλαβείς γονείς του με τα ιερά νόματα της αγίας πίστεώς μας και τα ιδεώδη του Γένους μας σε ένα γεμάτο θεοσέβεια οικογενειακό περιβάλλον.

Από την νεανική του ηλικία διακρινόταν για την ευφυΐα και την σύνεσή του αλλά και για την ευθύτητα του χαρακτήρος του, την αγνότητα και σωφροσύνη του, την ταπεινοφροσύνη και την βαθειά πίστη του, την απέραντη αγάπη του.

Από πολύ μικρός εκδήλωσε την κλίση του προς τον μοναχισμό. Σε ηλικία μόλις 10 ετών έγινε υποταχτικός

(καλογεροπαίδι) στον μητροπολίτη Λαρίσης Μάρκο, που τον χειροτόνησε διάκονο και πρεσβύτερο. Το έτος 1517 μ.Χ. εκλέγεται επίσκοπος Ελασσώνας και το 1521 μ.Χ.

αναλαμβάνει την διοίκηση της Μητροπόλεως Σταγών. Το Μάρτιο του 1527 μ.Χ. αναβιβάζεται στον θρόνο της Μητροπόλεως Λαρίσης, κατέχοντας παράλληλα, μέχρι τον Αύγουστο 1529 μ.Χ., ως «τοποτηρητής», και την επισκοπή Σταγών, και ακτινοβολεί με την αγιότητα της ζωής του και την καταπληκτική αγαθοεργό δράση του, ενώ συγχρόνως υπομένει με θαυμαστή ανεξικακία συκοφαντίες και σκληρές δοκιμασίες στις οποίες έλαμψε «ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ».

Ο Άγιος Βησσαρίων ως ιεράρχης επιτέλεσε γενικότερα σημαντικότερο έργο, ποιμαντικό, κοινωνικό, φιλανθρωπικό. Έτσι κέρδισε τις ψυχές των χριστιανών και αναδείχτηκε μεγάλη θρησκευτική και κοινωνική προσωπικότητα. Συγκεκριμένα εξαγόρασε και απελευθέρωσε πολλούς αιχμαλώτους, επίσης έδειξε ιδιαίτερη φροντίδα για την προστασία και ανακούφιση φτωχών, γυνών και πεινασμένων.

Ο Άγιος Βησσαρίων, παρά τους χαλεπούς χρόνους της εποχής του, αποδείχτηκε και ένας πολύδραστος «υπουργός κοινωνικών έργων». Με προσωπική του επίβλεψη και πρωτοβουλία χρηματοδότησε και κατασκεύασε μια μεγάλη σειρά από πολύτιμα και δύσκολα κοινωφελή έργα, όπως εκκλησίες, δρόμους και κυρίως γεφύρια, μία ακόμη μαρτυρία της ανεκτίμητης κοινωνικής προσφοράς της εκκλησίας μας σε κάθε εποχή και τόπο. Για την εξοικονόμηση των αναγκαίων χρημάτων ο Άγιός μας έκανε πολλά και μακρινά ταξίδια, μέχρι τα Βαλκάνια, την Ουγγαρία και Τσεχοσλοβακία. Ως γεφυροποιός εμπνεύστηκε αρκετά γεφύρια: στον Πορταϊκό ποταμό της ιδιαίτερης πατρίδας του Πόρτας Παναγιάς, στη Σαρακίνα της Καλαμπάκας, Πηνηϊός ποταμός (και με τα δύο επικοινωνεί η πεδινή Θεσσαλία με την ορεινή), τη γέφυρα Κοράκου στον Αχελώο (που συνδέει Θεσσαλία με Ήπειρο), το πρώτο γιοφύρι της Πλάκας (που ενώνει Τζουμέρκα με Αρτα και Γιάννενα).

Για την ψυχική γαλήνη έκτισε στον Κόζιακα την μονή του Σωτήρος των Μεγάλων Πυλών (Δουσίκου), μεταξύ των ετών 1527 - 1534/35 μ.Χ., και στα ερείπια παλιάς ομώνυμης. Η εν λόγω μονή ανεγέρθηκε πάλι εκ βάθρων από τον ανειπίο του Αγίου Βησσαρίωνος και νέο κτήτορα Νεόφυτο Β΄ Λαρίσης κατά την περίοδο 1550 - 1552/57 μ.Χ., τοιχογραφήθηκε δε από τον δεξιότεχνη ζωγράφο Τζιόρτζι (1557 μ.Χ.) και διατηρείται μέχρι σήμερα σε άριστη κατάσταση.

Έγραψε τρεις διαθήκες και καθιέρωσε το άβατο της μονής Δουσίκου για τις γυναίκες, που τηρείται μέχρι σήμερα με μεγάλη ευλάβεια. Στις 13 (ή 15) Σεπτεμβρίου 1540 μ.Χ., ημέρα Δευτέρα παρέδωσε την αγίαν ψυχήν του εις χείρας Θεού, υμνούμενος από τότε ως Άγιος και θαυματουργός. Οι ασθένειες που κατ' εξοχήν θεραπεύει ο Άγιος Βησσαρίων είναι η δυσεντερία, η ευλογία, η οστρακιά και προπαντός η πανούκλα. Γιατρεύει και αρρώστιες ζώων, φονεύει ακρίδες, καταπαύει την τρικυμία της θάλασσας, συντελεί στην εφορεία της γης. Η ευωδιάζουσα Τιμία Κάρα Του φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Του.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 15 Σεπτεμβρίου, με ιδιαίτερη ευλάβεια και μεγαλοπρέπεια, στη μονή του, στην Πύλη, στην Καλαμπάκα· στα Τρίκαλα λιτανεύεται η τιμία κάρα του πανηγυρικά την Κυριακή της Σαμαρείτιδος. Τα πρώτα υμνογραφικά και συναξαριογραφικά κείμενά του γράφτηκαν πολύ νωρίς από τον Παχώμιο Ρουσάνο (1552 μ.Χ.).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

16 Σεπτεμβρίου	Δευτέρα	7- 9:30 π.μ Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Ευφημίας μεγαλομάρτυρος της πανευφήμου.
17 Σεπτεμβρίου	Τρίτη	7- 9:30 π.μ Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίας μεγαλομάρτυρος Σοφίας και των τριών θυγατέρων αυτής Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης.
18 Σεπτεμβρίου	Τετάρτη	6:00 μ.μ. Παράκληση Αγίας Σοφίας – Ιερό Ευχέλαιο – Προσκύνηση Ιερών Λειψάνων.
20 Σεπτεμβρίου	Παρασκευή	7- 9:30 π.μ Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου μεγαλομάρτυρος Ευσταθίου και της οικογενείας αυτού.
21 Σεπτεμβρίου	Σάββατο	7- 9:30 π.μ Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Απόδοση της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού. Κοδράτου επισκόπου Αθηνών, Ιωνά Προφήτου.